

B1 K07 Pane, zmiluj sa

Hodnota lásky, jej trvanie a rozvoj spočíva v schopnosti povedať prepáč, mrzí ma, čo sa stalo. Často sa ľudia vzdávajú od seba len preto, že si nedokážu priznať popáchané chyby, nedokážu povedať mrzí ma to, čo sa stalo.

„Oľutujme svoje hriechy.“ To vypadá na dosť ponuré slávenie. Či Boh nás prijme len vtedy, keď dáme najavo, že sa cítime vinní? Podobne ako špecialisti na reklamu, ktorí vedia zapôsobiť na zákazníka, aby predali svoj produkt, musia ho ponúknuť spôsobom, že zákazník si povie, presne toto potrebujem. Môže sa zdať, že kresťania kvôli odpusteniu robia niečo podobné smerom k Pánu Bohu. Najprv je potrebné vidieť sa ako hriešnik, pocítiť voči sebe averziu. Aby som pocítil potrebu Božieho milosrdenstva a prišiel do kostola.

Lenže my svoje hriechy nevyznávame preto, aby sme v sebe prebudili pocit viny. Nie je to preto, aby sme prosili Boha o odpustenie, ale aby sme sa mu poďakovali. Keď nám Boh odpúšťa hriechy, nemení svoj názor na nás. On vtedy chce meniť náš názor o ňom. On sa nemení, On je láska. Eucharistiu začíname vyznaním viery, že všetky naše hriechy sú odpustené, ešte skôr než ich spáchame. Veríme, že Boh je milosrdný a milujúci, nie nahnevaný sudca. Kresťania rozumejú, že **každý hriech môže byť odpustený**. Nepochopíme, čím je hriech, ak sa najskôr nenaučíme zakúšať Božiu bezpodmienečnú lásku a milosrdenstvo.

Mnohí ľudia sa cítia veľmi ubolení, prežívajú pocit viny a nepotrebujú, aby im ešte niekto ďalší vravel, že sú hriešnici. Lenže práve preto, že veríme v Božiu bezpodmienečnú lásku a odpustenie, môžeme sa odvážiť otvoriť oči a zazrieť utrpenie a škody, ktoré vyšli aj z nášho konania. Smútok nie je znakom vzdialenia sa od Boha, ale skôr znakom toho, že **jeho uzdravujúca milosť už začala svoje konanie v nás**, zmäkčujúc naše srdcia a spôsobujúc, že sú to srdcia ľudské, a nie srdcia z kameňa.

Rovnako ľútosť je znamením toho, že sa nás dotklo odpúšťajúce teplo Božej lásky. Cítíme bolesť, pretože sa rozohrievame. Tento žiaľ sa nazýva „ľútosťou“ (*contritio*). Slovo pochádza z latinského slova (*tritura*) označujúce krušenie vecí pomocou trenia, mlátenie zrna. Teda ľútosť je **krušenie našich srdc, zmäkčovanie ich**, otáča ich a vracia im telesnú prirodzenosť, schopnú cítiť smútok i radosť.

Vyznávanie svojich hriechov, Pane zmiluj sa, to je privolanie zmŕtvychvstalého Pána Ježiša Krista, ktorý premohol, zničil naše hriechy. Úkon kajúcnosti nie je stretnutím len s našimi hriechmi, slabosťami, ale so zmŕtvychvstalou mocou Krista, ktorý môže všetky naše hriechy, všetko zlo zničiť, premôcť. Je to **oslava Jeho víťazstva a nášho víťazstva v Kristovi**.